

Der er gensidig anerkendelse af undersøgelsesresultater – det vil sige, at undersøgelsesresultater, der er lagt til grund i et andet medlemsland, også lægges til grund ved den danske behandling, hvis forholdene er sammenlignelige med hensyn til landbrug, plantesundhed og miljø. Der henvises til den generelle beskrivelse i afsnittet: Anerkendelse af andre landes godkendelser.

Plantebeskyttelsesmidler skal anvendes efter deres formål. Dette indebærer, at kravene på etiketten skal opfyldes, at principperne for god plantebeskyttelsespraksis efterleves, og at – når det er muligt – princippet om integreret bekæmpelse af skadegørere efterleves. God plantebeskyttelsespraksis er ikke nærmere defineret. Princippet om integreret bekæmpelse er beskrevet i PBM-direktivet, jf. bemærkninger til nr. 21.

Godkendelsesprincipper

De nye godkendelsesprincipper fremgår af art. 4 i PBM-direktivet og vil blive suppleret med en vurdering i henhold til et endnu ikke vedtaget direktiv om ensartede principper for godkendelse af plantebeskyttelsesmidler. Ifølge hovedprincipperne skal myndighederne drage omsorg for, at plantebeskyttelsesmidler kun godkendes, når det er fastslået, at de

- er tilstrækkeligt effektive
- ikke har uacceptable virkninger på planter og planteprodukter
- ikke forårsager unødvendig lidelse og smerte hos de hvirveldyr, der skal bekæmpes
- ikke har direkte eller indirekte skadelige virkninger på menneskers eller dyrs sundhed eller på grundvandet
- ikke har uacceptable virkninger på miljøet, idet der især tages hensyn til skæbne og udbredelse i miljøet, navnlig forurening af vand, herunder drikkevand og grundvand, og midlernes indvirkninger på arterne uden for målgruppen.

Desuden skal aktivstofferne, urenheder og andre bestanddele med toksikologisk og økotoxikologisk betydning kunne bestemmes ved harmoniserede eller anerkendte metoder. Rester, der stammer fra godkendte anvendelser, og som er af toksikologisk eller økotoxikologisk betydning, skal kunne bestemmes ved relevante almindeligt anerkendte metoder. Midlets fysisk-kemiske egenskaber skal være fastlagt og fundet acceptable med henblik på at sikre en hensigtsmæssig anvendelse og oplagring af midlet.

Myndighederne skal fastsætte midlertidige maksimalværdier for restkoncentrationer i de landbrugsprodukter, der er omfattet af godkendelsen. Maksi-

malværdierne meddeles til Kommissionen i forbindelse med den almindelige kvartalsvise informationsudveksling. Kommissionen undersøger inden tre måneder fra meddelelsen, om de midlertidige værdier er acceptable. Midlertidige EF-værdier fastlægges efter en komiteprocedure, hvor Den Stående Plantesundhedskomite udtaler sig med kvalificeret flertal. Kommissionen kan vedtage værdierne, hvis det er i overensstemmelse med Komiteens udtalelse. I modsat fald forelægges spørgsmålet for Ministerrådet, der tager stilling med kvalificeret flertal.

Fastlæggelse af disse midlertidige grænseværdier stiller krav om vurderinger, der svarer til de, der i dag gennemføres i medfør af levnedsmiddelloven. Fastlæggelsen vil derfor ske i samarbejde med Levnedsmiddelstyrelsen for at sikre den nødvendige sammenhæng med arbejdet med at fastsætte grænseværdier for restindhold af bekæmpelsesmidler i levnedsmidler.

Endelige grænseværdier fastlægges efter direktiv 90/642/EØF og direktiv 86/362/EØF, senest ændret ved direktiv 88/298/EØF.

Forholdet til gældende principper

Godkendelsesprincipperne for plantebeskyttelsesmidler afviger på visse punkter fra godkendelsesprincipper i den gældende lov:

Udgangspunktet i den gældende § 35, stk. 1, er, at godkendelse skal nægtes, når det kemiske stof eller produkt er eller formodes at være særlig farlig for sundheden eller særlig skadelig for miljøet. Udgangspunktet for vurderingen af plantebeskyttelsesmidler bliver, at godkendelse *kun* gives, når midlet ikke har direkte eller indirekte skadelige virkninger på sundheden eller ikke har uacceptable virkninger på miljøet m.v., jf. beskrivelsen ovenfor.

Miljøstyrelsen har udarbejdet kriterier for, hvornår der foreligger særlig sundhedsfare eller særlig miljøskade, jf. § 35, stk. 1. Disse kriterier erstattes dels af retningslinier for optagelse af aktivstoffer på EF-listen og dels af ensartede principper for godkendelse af plantebeskyttelsesmidler.

Ændringen af loven om kemiske stoffer og produkter i 1987 skærpede vurderingen efter § 35, stk. 1, således at der kunne gives afslag på godkendelse alene på grundlag af en vurdering af faren som følge af »de iboende egenskaber« i det pågældende stof eller produkt. Var for eksempel et middel vurderet som klart kræftfremkaldende, kunne det nægtes godkendelse alene af den grund. Man tog dermed ikke i betragtning, om risikoen kunne reduceres ved hjælp af særlige sikkerhedsforanstaltninger og lignende. Baggrunden var, at faren i uhelds- og misbrugssituationer i nogle situationer kunne være for stor til, at man